

Andrès Segovia: fameus gitarist

Wonder in de Grote Zaal

HET podium van de grote zaal zag er zaterdagavond anders uit dan anders. In het midden ervan troonde een stoel met daarvoor een voetenbankje: de requisiten van de gitarist. En omdat die zaal is afgeladen tot op de laatste plaats weet men dat het om Andrès Segovia gaat wiens kunst de gitaarfans biologeert en de musici fascineert.

De gebiologeerden, al die Mòchte-ger-n-gitaristen, hebben gekregen waarvoor zij kwamen. Segovia liet ze horen wat des gitaars is en dat is zo het één en ander wanneer hij het instrument bespeelt.

Hij heeft hen met stomheid geslagen via de uitgebreidheid van zijn kleurmogelijkheden, de pracht van zijn even geschakeerd als veerkrachtig toucher, de wonderen van zijn legato. Ademloos luistert die zaal naar de kunst van die wetende Segovia-handen, die elk effect feilloos beheersen, die, grijpend in de snaren een forte realiseren dat men niet voor mogelijk had gehouden dan wel tot een pianissimo komen dat als ademend de zaal bereikt, verroerend is en stil. Het was als steeds een wonder: een eenzame

● De Spaanse grootmeester op de gitaar: ANDRÉS SEGOVIA gaf een recital in Den Haag en Amsterdam.

man temidden van al die opgepakte honderden die met die honderden speelt gelijk met de immense ruimte. Fameus.

De musici krijgen al evenzeer hun portie. Zij registreren de verfijnde muzikaliteit die de basis is van de kunst van Andrès Segovia. Diens weten om expressieve frase-ring en zeggingskracht van harmoniek en dynamiek, diens jongleren met nuances en kleuren, diens eenheid met instrument en kunst. De kunst van Segovia is de kunst van het raffinement. Een graad van hypervèrfijning die wellicht in de verte strijdig is aan het wezen van het instrument dat inmiddels door Segovia podiumrijp is geworden. Die verfijning die eventueel hier en daar de vitaliteit van de kunst aanrandt doch die nochtans mateloos bekoort.

H. J. M. MULLER